

[A. C. D. Petersen.]

Resten slet ikke, vi er saa langt fra det Punkt, hvor Landbruget begynder at indskrænke sin Produktion, maaske ikke fordi man gerne vil det eller ønsker det, men fordi man er nødt til det, tvunget af Forholdene, fordi den Kapital, man har produceret løs af saa længe, efterhaanden forsvinder og det ikke er muligt at skaffe ny Kapital.

Det er ud fra disse Betragtninger, vi fra konservativ Side har sagt, at nu maa Regeringen og Rigsdagen snart komme ud af Diskussionens Blindgade og ind i en Overvejelse af, om Regeringen og Rigsdagen vil gøre noget overfor Landbrugskrisen, denne Krise, som hurtigt — det har man ogsaa erkendt fra anden Side, ogsaa fra den højtærede Statsministers Side — vil komme til at influere paa Byerhvervene. Og nu kan man sige, saa tidt man vil, at de Forslag, vi har stillet, kun giver en øjeblikkelig Hjælp, kun giver en øjeblikkelig Nedsættelse af de Skatter, som saa mange siger er overmaade tyngende for Landbruget, og som virker uheldigt ind paa Produktionsforholdene, saa er Forholdet dog det, at indtil vi naar til noget videre, er det en Haandsrækning, der bydes gennem det, vi her foreslaar, og gennem det Lovforslag, som behandles i det andet høje Ting, idet man derved kan lade Landbruget for en Skattebyrde paa ca. 15 Mill. Kr. Det er dog 30 pCt. af hele den Nedsækning i 1927, som havde saa overmaade heldig en Virkning, og naar den havde det, tror jeg heller ikke, at de 30 pCt., vi her foreslaar, vil være ganske betydningsløse. Alle Betragtninger over principielle Brud paa Beskatningslinien hører derfor ingen Steder hjemme, det er et Kriseforslag, vi har stillet, og hvis det vedtages, vil det betyde en Støtte for Landbruget i en vanskelig Tid og ikke en Almissee.

Efter de Udtalelser, der er fremsat, er jeg naturligvis klar over, at Lovforslaget ikke kan vedtages, og det vil altsaa sige, at Regeringen og Rigsdagen ikke vil gøre nogen effektiv Indsats overfor Landbrugskrisen. Jeg skal derfor slutte med at spørge — og jeg beder om Svar fra Regeringspartiernes Ordførere og fra Partiet Venstres Ordfører—: Er det Meningen, at man herfra ikke vil gøre andet end at arbejde paa at skaffe den mest mulige Understøttelse til de arbejdsløse, og er det Meningen, at man fra Partiet Venstres Side kun vil holde Moralforelæsnings for dette høje Tings Medlemmer og for Vælgerne? Har man effektive Foranstaltninger at foreslaa, saa lad os faa dem at vide.

Det kan ikke nytte, at man kræver af

de Konservative, at vi skal forklare til sidste Tøddel, hvad aktiv Handelspolitik er, for vi ved jo udmærket godt alle sammen, hvad det betyder, og man ved ogsaa meget godt, at det er en Politik, som ikke kan anvendes af et lille Parti, den maa etableres med Regeringen i Spidsen og støttes af alle Partier, fordi Erhvervsituationen er saa overmaade trykkende, at det enkelte Parti maa slaa af paa sine principielle Synspunkter og gaa ind for effektive Foranstaltninger.

Jeg beder altsaa om, at man vil slutte Debatten med at give et klart Svar paa, hvad det er, man vil, om det er ny Nedsækning, ligesom i 1927, og paa hvilke Felter Regeringen har foretaget saadanne Overvejelser, at man kan vente Forslag forelagt, som tager Sigte paa at afhjælpe Erhvervsvanskelighederne, først og fremmest Vanskelighederne for Landbruget. Hvis dette skulde blive Resultatet, beklager jeg ikke, at vi har forelagt disse Lovforslag, selv om de har faaet en overmaade kølig Vedtagelse (*Tilraab: Kølig Vedtagelse! Christmas Møller: Modtagelse!*) Modtagelse — det kan man ogsaa godt sige, det er mig lige gyldigt, hvad enten man kalder det det ene eller det andet. Køligheden er der jo ingen, der vil bortforklare. Saa har vi i hvert Fald fra konservativ Side gjort en saadan Indsats, at Spørgsmaalet er blevet bragt paa Bane, saaledes at der kan blive taget Stilling til en effektiv Hjælp i Erhvervskrisen.

Jeg skal dog endnu en Gang anmode Partierne om at se velvilligt paa disse Lovforslag, idet jeg haaber, at vi i hvert Fald faar dem i Udvalg, saaledes at vi dér kan tale videre om, hvorvidt det er muligt at naa til den Overenskomst, som der ikke er megen Sandsynlighed for, at vi naar ved Forhandlinger her i Salen.

Fisker: Jeg skal henvende nogle Ord til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og takke ham, fordi han gav det klare Svar, at det forøgede Tilskud til Kommunerne, som man her i Forslaget tilsigter at gennemføre, skal anvendes til Skattelettelse og ikke kan indgaa i Kommunernes Kasser som Midler, Kommunalbestyrelserne frit kan forvalte. Jeg takker, fordi det er en klar Tilkendegivelse af, at det konservative Folkeparti ikke har den Tillid til Kommunalbestyrelserne, som det bør have. Det er min Tro, at naar Staten i Tider som disse, hvor Kommunalbestyrelserne har overordentlig vigtige og omfattende Opgaver at varetage, og hvor Byrderne efterhaanden bliver stadig mere og mere tyngende, ræk-